

מ"ת 55935/02/24 - מדינת ישראל נגד אולג זרילו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 55935-02-24 מדינת ישראל נ' זרילו -12835239020(עציר)

לפני מבקשים	כבוד השופט שמואל מלמד
נגד משיבים	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יפית דרי
	אולג זרילו ע"י ב"כ עו"ד יעל ניסן

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה- מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים") למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו במסגרת תיק פלילי 56007-2-24.

כתב האישום-

2. כנגד המשיב הוגש ביום 25.02.24 כתב האישום המייחס לו את העבירות הבאות:

א. גניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ב. ניסיון סחר בנשק- עבירה לפי ס' 144(ב) בנסיבות סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ג. נשיאת נשק- עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. עובדות כתב האישום הן כדלקמן:

בתאריך 16.2.2024 עובר לשעה 10:51, הגיע הנאשם לרחוב מונטיפיורי 13 בתל אביב (להלן: "הבניין").

משהבחין הנאשם באופניים חשמליים של שליח וולט (להלן: "האופניים" ו"המתלונן" בהתאמה) בכניסת הבניין, גנב אותם וכן גנב תיק אשר הונח עליהם (להלן: "התיק") ובתוכו חפצים אישיים של המתלונן כמפורט להלן, בכוונה לשלול אותם ממנו שלילת קבע:

א. אקדח גלוק X43 שבכוחו להמית אדם (להלן: "האקדח") ושלוש מחסניות הטעונות בעשרה כדורים 9 מ"מ כל אחת (להלן: "התחמושת"),

ב. שלושה שעונים, אוזניות אלחוטיות, ארנק עם כרטיס אשראי, תעודת זהות, רישיון נהיגה, כרטיס סטודנט, 50 ₪ במזומן, מטען של אייפון לבן, נעלי ספורט לבנות (להלן: "הנעליים" של

עמוד 1

המתלונן"), חולצה וציוד אישי. (להלן: "החפצים האישיים של המתלונן").

בהמשך, רכב הנאשם על האופניים עד אשר הגיע לחנות לתיקון אופניים ברחוב סלמה, שם מסר את האופניים לתיקון, ונעל את נעלי המתלונן.

מיד לאחר מכן, ניגש הנאשם לרחוב אליקום 39 בתל אביב (להלן: "המקום"), פגש בעומרי אבו חלתם (להלן: "עומרי") והציע לו לרכוש את האקדח ואת התחמושת. משלא שעה עומרי להצעתו של הנאשם, הכניס הנאשם את האקדח לתוך מכנסיו.

מיד לאחר מכן, שהה הנאשם במקום, בעודו נושא את האקדח במצב טעון במכנסיו, כשהוא נועל את נעלי המתלונן ומחזיק בתיק ובתוכו החפצים האישיים של המתלונן.

טיעוני ב"כ הצדדים -

4. טיעוני ב"כ המאשימה בדיון שהתקיים לפניי, כי הנשק נתפס בתוך מכנסי המשיב כשהוא תחב את הנשק בתוך מכנסיו בחלק הקדמי. וכן טענה כי אין חולק על כך שהמשיב גנב את האופניים. וכן טענה כי אין מחלוקת על כך שהמתלונן לא ראה את מי שגנב לו את האופניים. טענה ב"כ המאשימה כי העד עומרי אבו חלטר מציין כי המשיב הגיע למאתר סמים וניסה למכור לו נשק. ציינה כי בהמשך המשיב מודה כשנשאל על כך שהעד ציין כי הוא ביקש למכור לו נשק ב- 17,000 ש"ח והמשיב אומר שהתכוון למכור לו ב- 2,000 ש"ח. טענה כי המשיב לא מציין כי לא התכוון למכור את הנשק.

ב"כ המאשימה טענה כי היא מסכימה שלא יכולים להוכיח שהמשיב ידע מראש שיש נשק בתיק שהיה על האופניים. יחד עם זאת משגנב המשיב את האופניים, פתח את התיק, זיהה כי יש שם נשק עם 3 מחסניות, פנה למאתר הסמים על מנת למכור את הרכוש שהיה בתיק. טענה כי לא נכונים דברי ב"כ המשיב, שמציינת שהמשיב לא פתח ולא נגע בדברים בתיק, מכיוון שהמשיב פתח את התיק מבעוד מועד בטרם הגיע למאתר הסמים. טענה כי הם למדים זאת מכך שהמשיב נתפס כשהנעליים שהיו בתוך התיק היו על רגליו של המשיב. טענה ב"כ המאשימה כי בנוסף הן בעימות עם העד עומרי והן מהודעותיו של עומרי, מציין העד כי המשיב הוא שהציע לו את הנשק ואת המחסניות למכירה. לטענתה משגנב את הפריטים, אין מחלוקת שבוצעה עבירה של סחר בנשק. ב"כ המאשימה גם טענה כי מדובר במשיב עם תעודת זהות פיקטיבית. לכן לטענתה זה לא משליך על מודעות בדבר עברו הפלילי.

5. ב"כ המשיב טענה בדיון מיום 18.3.24 כי מדובר בתיק בו בדוח פעולה של אחד השוטרים וכן גם המתלונן עצמו מוסר עדות כי ראה מישהו בעל חזות ערבית. טענה כי זה חשוב מאחר ובתיק יש מעורב נוסף ממוצא ערבי, שהוא לכאורה מי שבכתב האישום מנסה המשיב למסור לו את האקדח. טענה ב"כ המשיב כי המשיב מכור לסמים ולכן הוא לקח את התיק והולך למקום שבו קונה את הסמים, כשפתח את התיק הם רואים את האקדח. טענה כי זה לא דבר סביר שיהיה אקדח בתוך אופניים של וולט. טענה כי את הנשק השליח הפקיר. לטענתה הנשק מקרי בסיטואציה זו. ב"כ המשיב טענה כי המשיב פתח בפניו את התיק, והמעורב הנוסף אמר לו היי יש פה אקדח, חכה רגע, אני הולך לשאול את הבוס שלי אם צריך את זה. ואז מגיעה המשטרה כשהוא נמצא שם מולו.

מסרה כי המשיב מהלחץ לא ידע מה לעשות וכשבאו שוטרים הוא שם את זה בתוך המכנסים שלו. לטענתה המשיב לא נוגע באקדח והם לא בודקים טביעות אצבע. מי שנגע באקדח זה הבחור ממוצא ערבי. טענה כי מהות התיק זה גניבת

אופניים. וכי לגבי הנשק, המשיב לא ידע להתמודד אתו. טענה כי העבירה המרכזית שהיא נשיאת הנשק שלא הייתה מודעת ולא הייתה בכוונה ולא היה שום ענין לנשק וגם הניסיון לסחר זה היה לענייני הסמים כשהוא לא נוגע בנשק בשום שלב. טענה כי למשיב אין עבר פלילי. הוא נמצא 7 שנים בארץ. טענה כי אם לא היה ענין הנשק בתוך התיק, המשיב היה משתחרר בתחנה ולכן ביקשה לאפשר את השחרור של המשיב. ב"כ המשיב הציגה חלופה של מר אגייב מעמותת אכפת.

דין והכרעה -

6. הוראת סעיף 21 לחוק מעצרים קובע כי מעצרו של נאשם עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו בהליך העיקרי תלוי בהתקיימותם של שלושה תנאים מצטברים, תנאים אלה הם: קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האשמה; קיומה של עילת מעצר; והיעדר חלופה אשר הולמת את מטרת המעצר תוך פגיעה פחותה בנאשם. במסגרת זו ניתן לבדוק גם את האפשרות להורות על מעצרו של הנאשם בתנאי פיקוח אלקטרוני, או לבחון חלופות מעצר אחרות. החלטה זו תיוחד, כאמור, לשאלת קיומן של ראיות לכאורה. כאשר בחינת קיומן של ראיות לכאורה בשלב הדין בבקשה למעצר עד תום ההליכים אינה בחינה אם להרשיע נאשם או לזכותו, אלא בחינת קיומו של פוטנציאל הרשעה.

בחינה זו נעשית בתחילתו של ההליך הפלילי ולא בסופו ומכאן כי עניינה באומדן הסיכוי להרשעה על בסיס הערכת הראיות הגולמיות והמכלול הראייתי הלכאורי כולו.

לאורך הזמן גובשו בפסיקת בית המשפט העליון אמות מידה לבחינת קיומן של ראיות לכאורה בהליך מעצר. נפסק כי בית המשפט אינו נדרש בשלב זה לעמוד על משקלן של הראיות ומהימנות העדים, בחינה השמורה להליך העיקרי. ובצד זאת נפסק, כי מקום בו קיים כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, על בית המשפט לשקול אם להימנע כליל ממעצר או להסתפק בשחרור הנאשם לחלופת מעצר.

למעשה אין צורך בהכרעה כי מכלול הראיות הקיימות יבססו את אשמתו של הנאשם במיוחד לו מעבר לספק סביר. די בבחינה האם חומר הראיות הגולמי מקים תשתית לכאורית המלמדת על סיכוי סביר להרשעת הנאשם בתום ההליך הפלילי.

7. לאחר שבחנתי את חומר הראיות שהוצג לפני ונתתי דעתי לטיעוני באי כוח הצדדים, לפי אמות המידה החלות בשלב דיוני זה של הליך המעצר, הגעתי לכלל מסקנה כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית המבססת סיכוי סביר להרשעת המשיב בעבירות המיוחסות לו.

אסקור להלן את עיקרי התשתית הראייתית הלכאורית לכתב האישום ולאחר מכן אנמק מסקנתי.

7.1 הודעתו של המשיב מיום 16.2.24 שעה 16:56 - מסר כי השעונים שנמצאו עליו שייכים לו, קיבל במתנה את האחד מאשתו ואת השני הביא לאשתו, כיום הם פרודים. מסר כי לא משתמש בסמים. מסר כי הנעלים שהוא נועל, מצא אותם ברחוב לפני 3 או 4 ימים. אינו זוכר באיזה מקום מצא. מסר כי האקדח קיבל מ"ערבי". מסר כי אותו ערבי הביא לו את האקדח כשנעצר. מסר כי הערבי אמר לו להחביא את האקדח. התכוון להביא אותו לשוטרים. מסר כי לא גנב אופניים וחזר על הגרסה שאחד מהשעונים שלו והשני של אשתו. מסר כי לא גנב כלום, את התיק מצא לפני 3 ימים. בתיק לא היה דבר.

עמוד 3

מסר כי האוזניות שנמצאו שייכות לו וכי זה מתחבר לאיפון של אשתו. בשורה 137 להודעה מסר: **"בסדר זה שלו זה הכל היה בתיק אבל אני לא גנבתי ממנו כלום, זה תיק שמישהו זרק מי שנסע על אופניים ואני לקחתי"**. מסר כי זה קרה בבוקר כ- 20 דקות לפני שנעצר וכי האקדח היה בתיק. מסר כי הביא את האקדח לערבי שלקח את זה לעשר דקות והיה צריך לשלם עליו אך עוד לא קבעו מחיר. מסר כי לא נגע עם היד באקדח, אלא **"נו הוצאתי אותו בזהירות עם התיק עם המגבת"**. מסר כי את הגרב שם עליו הערבי.

7.2 גרסתו של המשיב מיום 21.2.24 שעה 15:54 - מסר כי בחקירה הקודמת לא הבין את מה ששאלו אותו. כי היה במצב של הלם, מסר כי כשנעצר זרקו אותו לניידת והוא סובל מכאבים בצלעות. מסר כי הוא צורך סמים מסוג הרואין וקריסטל כל יום. גנב את התיק ולא ידע שיש בתיק אקדח, מסר בשורה 16 להודעה כי בכוונה שם את האקדח במכנסיים הקדמיים, בכדי שנרקומנים לא יראו והתכוון להחזירו למשטרה. מסר כי אותו בחור רצה לקנות ממנו את האקדח ושהוא לא רצה לתת לו, אלא התכוון להחזיר את האקדח, מסר כי כשהגיע אליו לא התכוון להציע את הנשק אלא הוא ראה את האקדח בתיק. מסר כי הגיע אל אותו בחור רק בכדי לצרוך סם ואת סם ההרואין צרך במקום ואת היתר לטענתו הוא פיזר.

בשורה 136 להודעה מסר כי **"הבחור ראה את המשטרה ומהר החזיר לי את האקדח אני לא יודע מה קרה ואיפה שמתי את זה"**

7.3 הודעתו של עומרי אבו חלתם מיום 20.2.24 שעה 23:43 - מסר כי נעצר בתחנת סמים, מסר כי יושב שם ומעשן כמעט כל יום. ובדיוק כשקנה סמים הגיעו השוטרים. מסר כי באותו יום המשיב הגיע תחילה עם ארגז תותים שניסה למכור ואח"כ עם ארגז קולה זכוכית. לאחר מכן הלך וחזר עם האקדח. מסר שאמר **"תשמע אחי תרחיק את זה ממני אני לא בדברים האלה ואמרתי לו תעוף תעוף העיפו אותו גם משם איזה מישהו ערבי היה שם אמר לו תעוף מפה ואיך שהוא יצא משם אין דקה באים משטרה ותפסו אותו עם האקדח"**.

מסר כי המשיב הוציא את האקדח מהתיק ורצה למכור את האקדח ב- 17 או 15 אלף. ומסר כי מהלחץ נגע באקדח כמה שניות, כי חשב שזה רובה גז ולא חשב שזה אמתי. וחזר ואמר כי מכיר את המשיב גג 3 שעות ולא יודע מהיכן הביא את האקדח.

7.4 עימות בין המשיב לבין עומרי מיום 21/2/24 שעה 17:44 - המשיב מסר בעימות כי עומרי משקר בעניין האקדח ולגבי התותים והקולה המשיב אישר שהביא לו. המשיב מסר כי הוא הוציא את האקדח ואז עומרי ראה את האקדח ואמר ישר אני רוצה לקנות אותו. המשיב מסר כי ידע שיש לו בתיק אקדח כשאראה לעומרי את התיק. עומרי מסר כי המשיב הוציא את האקדח מהבטן ולא מהתיק. בשורה 98 לעימות, מסר המשיב כי הציע רק לעומרי את האקדח תמורת 2000 ₪. לאחר מכן כשנשאל שוב אמר בשורה 102 כי לא רצה למכור לעומרי אלא עומרי זה שהציע לקנות את האקדח תמורת 2000 ₪. בסיום החקירה מסר המשיב כי התכוון למכור את האקדח ב 2000 ₪.

7.5 סרטון מצלמת גוף שוטרים - יש מספר קבצי צילום משוטרים שונים, בהם נראה המשיב נתפס עם תיק, ת.ז שאינה שלו, שעונים, סמים, נרתיק אקדח שמופרד ממחסניות ומהאקדח עצמו שמוחבא בתוך גבר

ונמצא באזור הבטן התחתונה של המשיב. המשיב נשאל של מי השעון שעונד על ידו והשיב כי זה שייך לו וכי לגבי התיק השיב שאינו יודע מאיפה התיק.

8. במקרה שלפני מדובר במשיב שלא מכחיש את ביצוע הגניבה, ב"כ המשיב טענה כי המשיב לא היה מודע לאקדח וכן טענה כי כלל לא נגע באקדח אלא מי שנגע באקדח זה האדם הנוסף ממוצא ערבי.

9. עבירות בנשק מגינות, בין היתר, על ערכים שחשיבותם עיקרית במערך הערכים החברתי, ובהם שמירת החיים, שלמות הגוף, הבריאות, שלום הציבור ובטחונו [ע"פ 971/19 מ.י. נ' געביס (2019) וע"פ 3877/16 ג'באלי נ' מ.י. (2016)]. נקבע כי מוצדק אפוא להגן על ערכים אלה עוד בטרם התרחשותה בפועל של העבירה המושלמת, על-דרך מניעה כבר בשלב מוקדם של תנועת עבריין לקראת ביצוע. וכן נקבע כי קיומו של ניסיון יקבע לפי מבחן הקרבה המספקת או מבחן החד-משמעות [ע"פ 8449/17 פלוני נ' מ.י. (2019)].

10. בהלכת קסימובה מנתח בית משפט העליון את הסוגיה, הלכת ע"פ 2012/17 איידר קסימובה נ' מ"י [פורסם בנבו]. מציין כי סעיף 25 לחוק קובע כי "אדם מנסה לעבור עבירה אם, במטרה לבצעה, עשה מעשה שאין בו הכנה בלבד והעבירה לא הושלמה." הסעיף מבחין אפוא בין מצב שבו נעשה מעשה שהוא בגדר ניסיון לעבור עבירה, אשר בגינו ניתן לייחס אחריות פלילית למבצע, לבין מצב שבו נערכו פעולות הכנה בלבד, אשר לא מקימות אחריות פלילית. אלא שההבחנה בין הכנה לבין ניסיון אינה פשוטה כלל ועיקר. משכך, פותחו שני מבחנים המסייעים בעריכת ההבחנה ובהכרעה האם מדובר בהכנה או בניסיון: מבחן הקרבה להשלמת הביצוע ומבחן החד-משמעות.

א. במבחן הקרבה המספקת נבדק עד-כמה רחוק היה המבצע מהגשמת תכניתו העבריינית, וכשהוא קרוב יותר להשלמת העבירה, תגבר הנטייה לראות במעשיו "ניסיון" פלילי לביצועה;

ב. לפי מבחן החד-משמעות, ניסיון לבצע עבירה יכול שיתגבש גם אם העבריין ניגש לביצוע העבירה בפועל אך טרם התקרב להשלמתה, ובלבד שיש בתחילת הביצוע כדי לגלות בצורה חד-משמעית את כוונתו לבצע את העבירה הקונקרטי. ולמעשה הכל תלוי בנסיבות העניין הקונקרטי [ע"פ 2012/17 קסימובה נ' מ.י. (2018)].

11. במקרה הנוכחי המשיב מודה בביצוע המעשים אך טוען כי לא היה לו יסוד נפשי לביצוע העבירה. בשלב הנוכחי של הדיון משלא ניתן לבחון יסוד נפשי בהעדר הכלי של חקירה נגדית. צריך לבחון מה יש? יש גניבה של תיק שתוכנה אינו ידוע למשיב. אם כאן היה מסתיים המעשה לא ניתן היה להאשים את המשיב בעבירות הנשק. מכאן כל מעשי המשיב מובילות למסקנה אחת שמכוונת לעבירות הנשק. המשיב פותח את התיק ובמקום להניח אותו מבלי לגעת בתוכן הוא מוציא את התוכן ומגלה בתוכו אקדח. כאן נקודת יציאה שנייה של המשיב שלא מדליקה אף נורה. המשיב יכול היה לעזוב את התיק או להביאו למשטרה אך לא. בוחר המשיב לנסות למכור את הנשק. כאן למעשה מתמלא מבחן החד - משמעות ולכן צריך לקבוע כי המשיב ביצע לכאורה את כלל העבירות בהן הוא מואשם. הטענה כי אחר ביקש לקנות ממנו את הנשק אינה מהווה טענת הגנה בעבירה של ניסיון סחר בנשק. בעבירה זו צריך 2 לצורך ביצוע מכירה. צריך רוכש וצריך מוכר. כיוון שהמשיב על פי הראיות ניסה למכור הרי שיש ראיות לביצוע העבירה. אין שוב חשיבות האם הגרסה הנכונה של המשיב כי האחר ביקש ממנו לקנות או שהוא הציע

למכור. העובדה שלפני שתי הגרסות היא שהיה משא ומתן למכירת הנשק והעבירות הנשק מולאו.

12. טענות המשיב כי בשלב הגניבה הוא לא ידע על תוכן התיק אין לה שום נפקות. המשיב גנב את התיק ומרגע שידע על תוכנו ולא עשה דבר כדי להשיב את התיק לבעליו או למשטרה המשיב רכש מודעות לקיומו של האקדח. מרגע זה אין שום משמעות לגניבה בהעדר ידיעה למה נגנב. אני מבקש לומר משהו נוסף שיש בו להפיס דעת הסנגורית שטענה בלהט רב כי צריך להתייחס למשיב כמי שגנב תיק והיה מקום לשחרר אותו כבר בשלב מעצר הימים. אדם שגונב מאחר מבלי לדעת מה הוא גונב. לוקח סיכון שיכול להיות ברכוש הנגנב כל חפץ ובכלל זה אקדח, סמים, מטען חבלה, תרופה מצילה חיים או כל דבר שניתן להיגנב. האם העובדה שהגנב היה רשולן ולא בדק מה הוא גונב, בטרם גנב, מסירה מעליו את האחריות למה שנגנב? אני סבור שטענה זו במקרה הטוב אינה מהווה טענה הגנה ובמקרה הרע ממלאת אחר דרישת הראיות לכאורה ובכך סגי.

13. בקשת המשיב להשתחרר לעמותת אכפת אינה יכולה להתקבל. מדובר במי שביצע את העבירה על רקע שימוש פעיל בסם, כפי שניתן להתרשם מתיק החקירה ונסיבות ביצוע העבירה. דירות עמותת אכפת נמצאות באזור רווי מקומות שימוש בסם. שחרורו של המשיב לעמותת אכפת מהווה את המצע להמשך ביצוע עבירות. רמת הסיכון להישנות עבירות למי שהוא משתמש פעיל שלא עבר שום הליך טיפולי הוא גבוה ולכן איני סבור כי ניתן להורות על שחרור המשיב למקום המוצע.

14. סוף דבר, אני קובע כי מתקיימות ראיות לכאורה ועילת מעצר בהתייחס לסוג, חומרת העבירה. הרי שמתקיימת עילת מעצר סטטוטורית.

ניתנה היום, כ"ו אדר ב' תשפ"ד, 05 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.